

der, deltage i rekonstruktioner m.m. De nævnte efterforskningsskridt vil i praksis formentlig ikke altid kunne anses for omfattet af formuleringen »afgive forklaring eller medvirke ved konfrontation«.

Retsplejelovens § 191 foreslås derfor udvidet således, at den også giver mulighed for, at en frihedsberøvet person kan overføres til Danmark for at afgive forklaring m.v. til brug for en straffesag i udlandet. Bestemmelsen foreslås endvidere udvidet til også at omfatte overførsel med henblik på at medvirke ved »andet efterforskningsskridt«. I den forbindelse foreslås det, at formuleringen »konfrontation« udgår af bestemmelsen. Baggrunden herfor er, at formuleringen »andet efterforskningsskridt« er tilstrækkelig bred til også at omfatte »konfrontation«, og at begrebet »konfrontation« i øvrigt udgår af artikel 11 som følge af artikel 3 i 2001-tillægsprotokollen, jf. nedenfor under pkt. 4.2 og 4.3.

§ 191, stk. 1, 1. pkt., foreslås altså affattet således, at en person, der er frihedsberøvet i udlandet, og som har meddelt samtykke hertil, kan overføres til Danmark, for at afgive forklaring eller medvirke ved andet efterforskningsskridt i en straffesag her i landet eller til brug for en straffesag i udlandet.

Der foreslås ikke andre ændringer af § 191. Bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 til 5 vil derfor også finde anvendelse i tilfælde, hvor en person, der er frihedsberøvet i udlandet, og som har meddelt samtykke hertil, overføres til Danmark for at afgive forklaring eller medvirke ved andet efterforskningsskridt til brug for en straffesag i udlandet.

Om det nærmere indhold af den foreslåede bestemmelse henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

På samme måde som der i udlandet kan være behov for at overføre en frihedsberøvet person til Danmark i forbindelse med gennemførelse af efterforskningsskridt her i landet, kan der også opstå behov for midlertidigt at overføre personer, der er frihedsberøvet her i landet, til en anden medlemsstat med henblik på at foretage efterforskningsskridt der i medfør af artikel 9. Der kan f.eks. være tale om, at den frihedsberøvede person skal deltage i en konfrontation i udlandet, og hvor det vidne, der skal udpege gerningsmanden, ikke har mulighed for at rejse til Danmark for at medvirke ved konfrontationen. I forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 291 af 24. april 1996 blev det ikke anset for nødvendigt at skabe udtrykkelig lovhjemmel til at overføre en person, som er frihedsberøvet her i landet, for at afgive forklaring eller medvirke ved konfrontation i udlandet (se Folketingstidende 1995-96, Tillæg A, spalte 2241-2242). I forbindelse med afgivelsen af

den notifikation, som omtales i artikel 27, stk. 2, vil Danmark erklære, at den frihedsberøvede persons samtykke i henhold til stk. 3 vil blive krævet forud for indgåelsen af en aftale efter stk. 1. Da det således vil være en generel betingelse for overførelse i medfør af artikel 9, at den frihedsberøvede person samtykker, vil der efter Justitsministeriets opfattelse ikke være behov for en udtrykkelig bestemmelse om overførelse af en her i landet frihedsberøvet person til udlandet.

3.2.3. Afhøring ved hjælp af videokonference og afhøring af vidner og sagkyndige ved hjælp af telefonkonference (artikel 10 og 11)

3.2.3.1. Konventionens bestemmelser

Artikel 10 og artikel 11 vedrører afhøring ved hjælp af henholdsvis videokonference og telefonkonference. Begge bestemmelser er nyskabelser i forhold til både 1959-konventionen og Schengen-konventionen.

I relation til afhøring ved hjælp af videokonference fremgår det af artikel 10, stk. 1, at hvis en person befinder sig på én medlemsstats område, og skal afhøres som vidne eller sagkyndig af de judicielle myndigheder i en anden medlemsstat, kan denne medlemsstat anmode om, at afhøringen foretages ved hjælp af videokonference. Efter bestemmelsen er det en betingelse, at det ikke er hensigtsmæssigt eller muligt, at den pågældende møder personligt frem på den begærende medlemsstats område. Som eksempel på tilfælde, hvor det ikke er »hensigtsmæssigt«, at den pågældende møder personligt frem, nævner den forklarende rapport tilfælde, hvor vidnet er særlig ungt eller særlig gammelt eller svækket af sygdom. Som eksempel på tilfælde, hvor det »ikke er muligt«, at den pågældende møder personligt frem, nævner den forklarende rapport tilfælde, hvor vidnet ville blive bragt i alvorlig fare ved at møde personligt frem i den begærende medlemsstat.

Stk. 2-8 indeholder nærmere bestemmelser om afhøring af vidner eller sagkyndige ved hjælp af videokonference.

Det følger af stk. 2, at den anmodede medlemsstat skal give tilladelse til afhøring ved hjælp af videokonference, forudsat at anvendelse af videokonference ikke strider mod dens grundlæggende retsprincipper, og forudsat at den råder over de tekniske hjælpemidler, der er nødvendige for at gennemføre en sådan afhøring. Det fremgår af bestemmelsen, at hvis den anmodede medlemsstat ikke råder over de tekniske hjælpemidler, der er nødvendige for en videokonference, kan den begærende medlemsstat stille dem til rådighed efter aftale med den anmodede medlemsstat. Det fremgår af den forklarende rapport, at en anmodning